

Ευρώπη: Η υιοθέτηση των ελληνικών ως επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Μπορούμε να κατανοήσουμε ότι το Brexit εξηγείται από δύο βασικούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι η Αγγλία δεν αισθάνθηκε ποτέ ότι ανήκει *εκ φύσεως* στην Ευρώπη. Ο δεύτερος λόγος εδράζεται στο δημοκρατικό έλλειμμα της λειτουργίας των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, κάτι το οποίο έχει γίνει αντιληπτό και έχει αποτελέσει αντικείμενο εντονότατης κριτικής από τους πολίτες εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Όλοι καταλαβαίνουν ότι έχει φτάσει η ώρα να ανακτήσουμε τις δυνάμεις μας εάν θέλουμε να διασωθεί η οικοδόμηση μιας Ευρώπης που δεν είναι πλέον μια ουτοπία μετά από πενήντα χρόνια προσπαθειών και συγκεκριμένων προσεγγίσεων σε πάρα πολλούς τομείς. Μα πάνω απ' όλα, θα πρέπει ομολογουμένως να εργασθούμε με στόχο την δημιουργία μιας πραγματικά δημοκρατικής λειτουργίας της Ένωσης. Ωστόσο, εάν θέλουμε να κάνουμε ένα αποφασιστικό βήμα προς την κατεύθυνση μιας Ευρώπης που να διαθέτει την δικιά της δυναμική, θα πρέπει να δημιουργηθεί στον Ευρωπαίο πολίτη η αίσθηση του ανήκειν σε αυτήν, κάτι το οποίο θα καταστήσει την Ευρώπη ένα έθνος (χωρίς αυτό να εξαλείψει οπωσδήποτε τα έθνη που την συγκροτούν).

Είμαστε πεπεισμένοι ότι η Ευρώπη θα γίνει η *Ευρώπη*, όταν θα διατείνεται ότι έχει ένα όραμα περισσότερο εναρμονισμένο με το ίδιο της το πνεύμα, με την νοοτροπία της, σε αντιδιαστολή με την συμμετοχή της, απλώς, στην υλιστική υπερθεμάτιση ενός παγκόσμιου «πολιτισμού» ο οποίος δημιουργεί πάρα πολλούς απόκληρους και οδηγεί την συντριπτική πλειοψηφία των συγχρόνων μας σε μια ψυχολογική, συναισθηματική και πνευματική ένδεια.

Η ένταξη των πολιτών στην οικοδόμηση της Ευρώπης, κατά την γνώμη μας, συμπεριλαμβάνει μια συμβολική απόφαση η οποία, δια μέσου της επαναεπιβεβαίωσης του ανήκειν μας στην ευρωπαϊκή νοοτροπία, μας ευαισθητοποιεί προς την κατεύθυνση μιας συνειδητοποίησης ικανής να μας διαφυλάξει από τις υπερβολές των θανάσιμων αξιών της κυρίαρχης κουλτούρας.

Ως εκ τούτου, προτείνουμε την υιοθέτηση της ελληνικής ως επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πρόταση αυτή ενδεχομένως να προκαλέσει έκπληξη και ειρωνικά σχόλια, αλλά θα θέλαμε να καλέσουμε τον αναγνώστη να αποδεχθεί να διαπιστώσει, πέρα από την αρχική του αντίδραση, την βαθιά αλήθεια που εμπεριέχεται σε αυτό που αποτελεί σήμερα μια ουτοπία. Όλοι γνωρίζουμε ότι το ελληνικό πνεύμα, ανεξαρτήτως των εκθαμβωτικών επιστημονικών και φιλοσοφικών επιτευγμάτων του, ήταν σε θέση να προσδιορίσει τις έννοιες της δημοκρατίας και του μέτρου, έννοιες που αποτελούν τα θεμέλια του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Αν θέλουμε να προωθήσουμε μια νέα συνειδητοποίηση αυτής της κληρονομιάς, δεν πρόκειται απλώς και μόνο για μια απότιση φόρου τιμής σε ένα ιστορικό μνημείο και ακόμη λιγότερο για να πυροδοτηθεί μια ευρωκεντρική παράνοια, αλλά επειδή μας φαίνεται ευεργετικό, σε αυτήν την περίοδο της αμφιβολίας, να ανατροφοδοτηθεί η νοοτροπία μας με αξίες που αποδίδουν κεντρική θέση στον διάλογο, την κριτική σκέψη, την αίσθηση του μέτρου, ή ακόμη και την αδελφική διαχείριση των πληγμάτων της μοίρας.

Ωστόσο, η ελληνική γλώσσα που αποτέλεσε την ζωντανή πηγή των φώτων μας, δεν έπαψε ποτέ να τροφοδοτεί διαμέσου των αιώνων, το ίδιο πνεύμα που μας συγκινεί να το ανακαλύπτουμε στην σημερινή Ελλάδα. Έχουμε άραγε συνειδητοποιήσει επαρκώς ότι η συμπεριφορά των Ελλήνων στην καθημερινή ζωή που γοητεύει τους ξένους τουρίστες δεν είναι παρά η έκφραση του ίδιου πνεύματος; Έχουμε συνειδητοποιήσει επαρκώς ότι η ελληνική είναι μια γλώσσα της οποίας οι λέξεις έχουν μια σημασιολογική, συναισθηματική και μουσική απήχηση με βαθιά νοήματα, και ως εκ τούτου απηχεί την αλήθεια των πραγμάτων που δεν λησμονήθηκε στην πορεία; Έχουμε συνειδητοποιήσει ε-

παρκώς εντέλει ότι αυτή η κληρονομιά, αυτό το πνεύμα, αυτή η απήχηση των λέξεων είναι παρόντα σε μια ζωντανή γλώσσα;

Καλύτερα από οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, τα ελληνικά είναι η γλώσσα του ανθρώπου που έρχεται σε επαφή με το οικουμενικό (κάτι το οποίο είχε γράψει τόσο εύστοχα ο Κώστας Αξελός σε ένα εμπνευσμένο του κείμενο). Οπότε, εξαρτάται μόνο από εμάς (και από τους Έλληνες) να κάνουμε χρήση αυτής της γλώσσας και να εμπνευστούμε από το πνεύμα που αυτή αποπνέει. Καταλαβαίνουμε ότι η ελληνική γλώσσα είναι ο θησαυρός που διαθέτουμε και θα ήταν πολύ κακό να την εγκαταλείψουμε στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα, δηλαδή μιας μειοψηφικής γλώσσας.

Όσον αφορά την εφαρμογή, η υιοθέτηση της ελληνικής ως επίσημης γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης μάλλον δεν θα αντιμετωπίσει σημαντικά εμπόδια, ενδεχομένως κάποια εύκολα ειρωνικά σχόλια. Ακριβώς λόγω του «βάρους» που έχει σήμερα η ελληνική γλώσσα δεν μπορεί να θεωρηθεί αντίπαλος από τις σημαντικότερες γλώσσες της Ευρώπης και η υιοθέτησή της ως επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ήταν περισσότερο ένα γεγονός σε συμβολικό επίπεδο και όχι ένα πραγματικό πολιτικό ζήτημα. Διότι δεν πρόκειται περί της υποχρεωτικής επιβολής σε όλους της εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, αλλά «απλώς» της αναγνώρισής της ως επίσημη γλώσσα της ΕΕ, ως σύμβολο του ευρωπαϊκού πνεύματος.

Αυτό που προτείνουμε είναι ένα είδος μαγείας που μας φαίνεται περισσότερο εύλογο παρά τρελό και το οποίο μπορεί να μετασχηματίσει τους πολίτες των χωρών μας σε πολίτες της Ευρώπης. Είμαστε βέβαιοι ότι, στην πραγματικότητα, οι Ευρωπαίοι θα νιώσουν κολακευμένοι επωφελούμενοι από την σύνδεσή τους, με συγκεκριμένο τρόπο, με έναν πολιτισμό που τους συναρπάζει και θα μπορούσαν να αντλήσουν από αυτή η συμβολική τους ένταξη την ελπίδα και την βούληση για μια ισορροπημένη Ευρώπη η οποία θα δίνει προτεραιότητα στον άνθρωπο και την ανάπτυξή του. Σε τελική ανάλυση είναι, φυσικά, οι άνθρωποι εκείνοι που θα αποφασίσουν την πραγματική απήχηση της ελληνικής γλώσσας στην ζωή της Ένωσης. Αν η ιδέα μας αποδειχθεί πραγματική τότε θα

θριαμβεύσει. Αν όχι, τότε η υιοθέτηση της ελληνικής ως επίσημης γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα παραμείνει ένας απλός φόρος τιμής στην πηγή του πολιτισμού μας.

Εντούτοις, θα δώσουμε χώρο στην μαγεία;

Οι Έλληνες άποικοι, πριν αναχωρήσουν για να πάνε να ιδρύσουν το Βυζάντιο, είχαν συμβουλευτεί το μαντείο των Δελφών. Ο αινιγματικός χρησμός που τους δόθηκε ήταν ο ακόλουθος: «Φτιάξτε την πόλη σας απέναντι από τους τυφλούς». Απέναντι από ένα χωριό που ήταν χτισμένο στις ακτές της Ασίας, οι Έλληνες ανακάλυψαν τον Κεράτιο Κόλπο, προφανή θέση για την δημιουργία ενός εξαιρετικού λιμανιού και μιας εξαιρετικής πόλης που οι κάτοικοι του χωριού δεν ήταν σε θέση να δουν. Θα είμαστε τυφλοί;

Pierre Berringer, Νίκαια – εκδότης, Yves Canier, Μπεζανσόν – καθηγητής Κλασικής Φιλολογίας, Catherine Teuler, Παρίσι – καθηγήτρια Αγγλικών

Πηγή: *Le Monde*, “ Europe: le grec comme langue officielle de l’Union européenne ”, 28 Ιουνίου 2016.

<http://mediateur.blog.lemonde.fr/2016/06/28/europe-le-grec-comme-langue-officielle-de-lunion-europeenne/>

Μετάφραση: Αθηνά

<https://engymo.wordpress.com>